

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 21. november 2005
Kontor: 4.s.kt.
J.nr.: 2005-13009-278
Sagsbeh.: KST
Fil-navn: spm. 16-21 (alm. del) - besvarelse.doc

Besvarelse af spørgsmål nr. 16-21 (Alm. del), som Sundhedsudvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 11. oktober 2005

Spørgsmål 16:

"Ministeren bedes kommentere vedlagte artikler "Medicin solgt til spotpris" og "Pillen, man ikke kunne sige nej til" fra Politiken den 25. september 2005."

Svar:

Lægemiddelstyrelsen har i anledning af spørgsmålet bl.a. udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

"Det fremgår af de i spørgsmålet nævnte artikler, at Politiken på baggrund af salgstal fra Lægemiddelstyrelsen har beregnet, at Amgros, der er et indkøbsselskab for offentlige sygehusejere, har modtaget en rabat på mindst 90 procent ved køb af lægemidlet Vioxx. Det fremgår desuden, at de fire amter, som ikke er medlem af Amgros, har modtaget tilsvarende rabatter.

Medicinalvirksomhedernes adgang til at yde rabat ved salg af lægemidler er reguleret i § 8 i bekendtgørelse om reklame for lægemidler. Af bestemmelsen fremgår det, at det som udgangspunkt er forbudt at yde rabatter til medicinalpersoner med det formål at fremme salget af et lægemiddel. Begrebet medicinalperson er en samlet betegnelse for læger, tandlæger, dyrlæger, farmaceuter, sygeplejersker og studerende inden for disse fag.

Amgros og de offentlige sygehuse – der ejes af amtskommunerne og HS – er ikke omfattet af begrebet medicinalperson. Bekendtgørelsen opstiller således ingen begrænsninger i adgangen til at yde rabat til Amgros eller sygehusene ved køb af lægemidler, der, så vidt styrelsen er orienteret, normalt foregår via EU-licitationer."

Jeg vil herudover supplerende understrege, at lægerne altid skal ordinere de lægemidler, patienterne bør have ud fra et lægefagligt synspunkt. Lægerne skal således tage udgangspunkt i en vurdering af hver enkelt patients situation og ordinere det lægemiddel, der er mest effektivt med færrest bivirkninger. Vedrørende økonomisk rationel ordination henvises til besvarelsen af spørgsmål 17-20. Jeg mener ikke, at de i spørgsmålet nævnte artikler giver anledning til, i den konkrete sag, at betvivle lægernes ordination.

Jeg mener derudover ikke, at der er grundlag at indføre regler for ydelse af rabatter ved lægemiddelleverancer til sygehuse. Det skal i den forbindelse bemærkes, at en stor del af sygehusenes indkøb af lægemidler sker efter offentligt udbud i overensstemmelse med EU-udbudsdirektivet. Amtskommunerne opnår herigennem besparelser, der er medvirkende til at begrænse de offentlige medicinudgifter.